Nuorten Osasto

Minkä nuorena oppii, sen vanhana taitaa

KAIKKI NUORET KYNÄILEMÄÄN!

Kilpalu on alkanut aineesta: **"Miten voi Amerikan suomalainen nuoriso parhaiten edistää sosialistipuoluetta?"**

Kilpailuun saavat ottaa osaa kaikki 16—25 ikävuosien välillä olevat nuoret.

HOOD RIVER, ORE.

Saisikohan olla vähän eri mieltä Selma-tädin kanssa siitä pessimistisyydestä. (Saat kyllä — Selma-täti) viime kirjeessäni toivoin että minäkin vielä joskus pääsisin toimimaan toverien joukossa. Se on innokkaitten, toimeliaitten toverien, jotka tekevät jotain päämäärämme saavuttamiseksi. Joko sitten täällä tai jossakin muualla.

Tässä ajatuksessa näkee Selma-täti pessimistisyyttä. Minä puolestani olen siinä luulossa, että jos tuokin toivo loppuisi, niin olisin paljon likempänä pessimistisyyttä kuin nyt olen. Antakaa siis, täti hyvä, minun pitää toivoni, (kyllä, ja enemmänkin, — Selma-täti.) vaikkapa luulisittekin ettei se ole mahdollista. Hyvät toiveet näkyy tädillä olevan Hood Riverille vilkkaan osaston perustamisesta. Niin oli minullakin pari vuotta takaperin, kun en tuntenut lähemmin paikkakun tamme väkeä, vaikka luulin ne tuntevani. Ja lujalle se on ottanutkin, että olen tuon erehdykseni voinut uskoa. Nyt olen kuitenkin kovasti epäilevällä kannalla osaston perustamisen suhteen. Siitä tuskin saataisiin eläjää, yritettäköön sitte millä kielellä tahansa. Kaikkein varmimman elämän takaisi sille äitiväki, jos senlainen osasto saataisiin, johon hekin voisivat ottaa osaa. Heillä näyttää olevan vielä Hood Riverilläkin, yhteistoimintaan innostusta. Nuoriso täällä, niin sosialistisen maailmankatsomuksen omaavia kuin muatkin, on käytännölliselle toiminnalle aivan vieras — sanoisinko vastenmielinen. Sen luullakseni on vaikuttanut kansakoulujemme kasvatus. Sehän niillä on tarkoituksenakin, saada nuorison huomio johonkin muuhun kuin aikamme tärkeimpään kysymykseen, sosialismiin. Muuta syytä en tiedä nuorisomme välinpitämättömyyteen. Tietysti, velvollisuuteni kannustamana, olen uuden valtiosihteerin käytettävänä, paikkakuntaamme valloittamassa.

Jollei nyt osastoa saataisikaan pystyyn, niin voidaanhan kuitenkin tehdä herätystyötä, joskaan ei niin tehokkaasti kuin osaston ollessa. Toivottakaahan minun puolestani hyvää menestystä valtiosihteerillemme.

Jos Toverittaressa ei sattuisi kovin ahdinkoa olemaan, niin haluaisin sanoa sanan pari Eastsiden, Ore., "Kirstin" kirjoituksen johdosta: "Miten oikean sosialistisen puhujan tulee esiintyä työhommissaan."

Tietysti puhujan paikkakunnalle saapuessaan on ensin vähän katseltava ympärillensä, jos sattun vastaanottajia olemaan, se on, jos tietää kerran paikkakunnalla olevan puoluetovereita. Ja jos tovereilla on paikkaa tarjottavana vieraalle, niin luulen mielihyvällä jokaisen puhujan ottavan sen vastaan, vaan jos paikkakunnalla ei satu oleman tovereita, jotka voisivat ottaa puhujaa vastaan, niin silloin huonollisesti on hänen turvauduttava "hotelliin" ja nauttikoon silloin kaikestta siitä mukavuudesta mitä hotelli voi tarjota ja mitä hän, puhuja, voi rahoillaan saada. Mehän, eli järjestö maksaa puhujilleen palkan, jonka he ovat oikeutetut käyttämään parhaan harkintansa mukaan.

Kirjalaukku täytyy olla hyvä, sillä huonot, halvat laukut eivät siinä ammatissa kestä yhtään enempää kuin huonot, pienillä tietovaroilla varustetut puhujatkaan, sosialistipuhujan ammatissa. En ole nähnyt niin äärimmäisen ylellisesti vaatetettuja puhujia, kuin "Kirsti" kuvittelee niiden olevan. Ja siksipä sanon vain, että pukekoot niin hyvin kun heidän varansa myöten antavat. Ei meidän tarvitse mennäkään hänen pukuaan katselemaan vaan kuulemaan mitä hänellä on sanomista työläisille ja pidettävä huoli siitä, että hän opettaa selvästi sosialistista maailmankatsomusta. "Fountain" pännä on käytännöllinen kalu, jota ilman ei pitäisi suotta olla.

Yleispuolueen jäsen.

*

Vieläkin väitän, että sosialistipuolueen osaston perustaminen ja elossa pitäminen Hood Riverillä on mahdollista. Niin kehnoa väkeä siellä ei ole, että sallisi itsensä tai jälkeläistensä vietävän kerjäläisten kyytillä sinne uuteen yhteiskuntaan. Ei. Kun he vaan kerran ajattelevat asian ympäri, niin eivät he häpeän tähdenkään voi pysyä pois riveistä — pysyä taakkana niiden työläisten hartioilla jotka hikensä työnsä — kaikkensa uhraavat työväestön tilan parantamiseksi — ei ainoastaan siellä "luvatussa maassa", mutta nyt täällä tänään. Ja ainoa mahdollinen keino työväestön aseman parantamiseksi on työväen lujat järjestöt — taloudelliset ja poliittinen — joiden kautta voidaan tehdä kasvatus- ja valistustyötä ja taistella parempien olosuhteiden puolesta. Ja jos koskaan, niin nyt on aika järjestyä ja järjestää, jos emme tahdo nähdä rakkaimpiemme ja kaiken tähän asti tehdyn työn hukkuvan verivirtoihin — jos emme tahdo nähdä tätä maata syöstynä sodan pyörteisiin muutaman vuoden kuluttua.

Anna siis sinäkin sen toivosi elpyä enemmän ja neuvottele toisten yleispuolueen jäsenten y. m. kanssa siellä, milloin voisitte pitää kokouksen. Valtiosihteerin ehdot ovat $3.00 ja kulut. Se $3.00 ei tule hänelle itselleen, vaan valtiojärjestön velkojen paikkaamiseksi, toisin sanoen, valtiojärjestön kassaan. Sinne ajanoloon voidaan perustaa lokali Hood Riverin kaupunkiin ja haasa-osasto sinne kylälle — vai kuinka? — Selma-täti.

EASTSIDE, ORE.

Tuota niin, eikö se ole kysymys, että: minkälaisessa puvussa, tai minkälaisissa vaatteissa tulisi sosialistipuhujan esiintyä ollessaan työmaallaan. Ja nyt minäkin sanon sanottavani sen suhteen.

Siitä on pian kymmenen vuotta, kun tulin tähän kultamaahan sieltä köyhästä Suomesta. Tulin Fitchburgiin, Massa., ja silloin oli siellä Alex Halonen. Oli juuri luentokursien päättäjäisjuhlat. Veljeni vei minut myös sinne juhliin hän kun oli kurssilainen. Hän tahtoi istuttaa minuun vanhanmaan tytöntyllykkään heti hyvin kylvetyn sosialismin siemenen. Ja hyvästi se siemen on kasvanut, en välitä, olkoot sitten jälkeen Halosen maalanneet mustemmaksi korppiakin. (Onko se "pukusosialismia" vaiko jotain perusteellisempaa? — Toim.) Mutta muistan sen aina, että kun en ennen koskaan ollut nähnyt sosialistipuhujaa siellä leivättömässä Lapissa ollessani, teki se ensimäinen näkeminen siellä idässä minuun seuraavan kuvan ja näin kuvittelen mielessäni, että sosialistipuhujan pitäisi aina pukeutua: tumma puku (miksi ei yhtähyvin punainen? — Toim.), valkoinen tärkkäämätön paita punasine kaulaliinoineen, tavalliset kengät ja sukat En niistä kyllä välitä, mutta eihän kukaan täysikäinen ihminen saa esiintyä yleisölle paljain jaloin Amerikassa, lukuunottamatta näyttelijöitä.

Punanen on lippumme, punasen toivon myöskin kaulaliinan, jos voisin puhetta mennä pitämään. Punanen on meidän värimme, siitä en luovu milloinkaan. Se on sortuneiden tovereiden veren merkki ja se ei saa koskaan tummua eikä mustaksi käydä. Se ei voikaan, sillä me yhdistämme siihen oman nuoren elämänvoimamme, ja intoa uhkuvan veremme.

Vähän olen nähnyt naispuhujia. Ainoastaan kolme, joista vain yksi ansaitsee mainita sen vuoksi, että ne toiset ovat olleet ja tulevat olemaan tuuliviiriä eivätkä he voi kuulua meidän joukkoomme. Ja se, jonka minä olen nähnyt ja kuullut puhuvan Fitchburgissa ollessani, on Selma Jokela. (Erehdys, Selma Jokela ei ole puhunut lainkaan eikä hän Fitchburgissa ollessaan ole yrittänytkään pitää minkäänlaista puhetta. — Toim.) Hän puhui silloin lasten kasvatuksesta. Hän oli muistaakseni puettu mustaan pukuun. Ajattelin itsekseni, että miksi ei yhtä hyvin punaseen kun mustaan. En tahdo sanoa, että täytyy olla puettuna siihen tapaan kuin minä ihailen. Vapaus on jokaisella pukeutua niinkuin haluaa. Ei kai puku tee haittaa, jos on huonompi tai parempi, musta tai punanen kun vain asia tulee selitettyä niin selvästi, että jokainen sen voi ymmärtää.

Mutta ihailemistani puvuista en luovu, en millään. Miespuhujalle tumma puku, tärkkäämätön paita punasine kaulaliinoineen ja nainen punasiin. Nämä ovat minun mielipiteeni.

Kipinä.

SAN FRANCISCO, CAL.

Olen kauan ajatellut kirjoittaa Toverittaren nuorten osastoon, sillä olen iloinen, että meillä on oma osasto, jossa saamme ajatuksemme ilmaista.

Tuonnottain Toverittaren nuorten osastossa nimimerkki "Kirsti" teki selvää kuinka sosialistipuhujan tulee esiintyä. Hän sanoi että pitäisi muka käydä "overhaalit" jalassa. Mutta eivät hän kaikki työläiset käytä "overhaaleja". On monta ammattilaista, jotka eivät käytä niitä. (Ne kaikista "punaisimmat" ja "vallankumouksellisimmat" eivät pidä ammattilaisia työläisinä lainkaan, vaan "herrasmiehinä" ja "herrasnaisina". Sen olen tullut täällä Oregonissa tietämään. Nämä "tosipunaiset" täällä katselevat ylenkatseella ja epäluulolla jokaista siististi puettua työmiestä ja kutsuvat häntä, jos ovat suomalaisia, "herrasmieheksi" ja jos ovat maankieltä puhuvia niin saa hän sellaisia nimityksiä kuin "suit case Guy" ja "pie counter politician". Ja siitä peräti "punasesta proletaarihengestä" tämäkin keskustelu lie alkunsa saanut. — Toim.) Kun me tulemme haalille huvi- tai puhetilaisuuteen, niin kaikki olemme siististi ja hyvin puettuja sitä mukaa kuin työläisten kannattaa pukea. Minun mielestäni on oikeen, että sosialistipuhuja pukee itsensä yksinkertaisesti. Ei mitään koruja, kuten silkkihattu ja muut sellaiset tavattomuudet. Se tekee miellyttävän vaikutuksen, kun hän esiintyy yksinkertaisesti, on kohtelias kaikille ja esiintyy samanarvoisena niiden kanssa, joille hän puhuu. Se on liikaa, että ajaa hienoissa ajopeleissä suurimpaan hotelliin ja tilaa kalleimpaa mitä voi saada. Kaikki me haluamme syödä hyvää ruokaa ja nukkua puhtaassa sängyssä. Mitä taas siihen tulee, että puhujalle asetetaan vesilasi pöydälle, niin minä pidän sen aivan tarpeellisena. Se näyttäisi kovin epämiellyttävälle, että puhuja kesken puheensa menisi etsimään vettä, jota hän varmasti tarvitsee, kun kauan puhuu. Tämä on minun ajatukseni.

Nyt on uusi vuosi alussa. Toivon, että tämän alkavan vuoden aikana me kaikki työläiset nousemme yhteisvoimin innolla toimintaan oman lehtemme hyväksi ja sosialismin hyväksi. Silloin tulevaisuus on meidän.

F. R.

COLEMAN, ALTA., CAN.

Saanen kai minäkin sanoa jotain tuohon nuorten osastossa olevaan keskusteluaineeseen, että mitenkä sosialistipuhujan on esiinnyttävä. "Kirsti" jo lausui mielipiteensä sen johdosta. Minä en ole aivan yhtä mieltä hänen kanssaan tuon pukeutumisen suhteen. Kukaties olisin, jos olisin ollut tilaisuudessa näkemään niin hienoja puhujia kuten "Kirsti" on kuvannut nähneensä. (Ei ole Kirstikään nähnyt niin hienoja, mutta "punasen" silmään voi siististi puettu puhuja näyttää sellaiselta, he kun katselevat muutamia asioita kuin isonnuslasilla — sivuasioita nimittäin — ja panevat sitten niille pääpainon. — Toim.) Ne puhujat jotka ovat kylässämme poikenneet, ovat olleet aivan tavallisia. Ei mitään erihienoja, joskaan ei malliresujakaan, jonkalaisena "Kirsti" antaisi niiden olla, niiden "oikeiden puhujain". Minä kyllä tykkään mieluummin nähdä hyvin kuin huonosti puetun henkilön olipa hän sitten ammatiltaan mikä tahansa. Ja kun otetaan huomioon se seikka, että puhujan ammatti ei ole likaista, kuten on moni muu työ, niin mielestäni on suotavaa, että hän saa pukeutua makunsa mukaan, niinkuin hänen kukkaronsa kestää. Mitä tulee siihen prässäykseen, niin se ei aina kysy varoja eikä meinaa sitä, että tahtoisi ylpeillä, vaan voi olla, että henkilö on siisti luon-

(Jatkoa toisella sivulla.)

Sand Couleen, Mont., S. S. Osaston Ompeluseura pitää kokouksensa joka toinen torstai ilta kello 7. Terve tuloa kaikin!